

Бақара сураси, 206-оят

16:05 / 13.02.2018 3001

Қачон үнга: «Аллоҳдан құрққин», – дейилса, кибру ҳавоси уни гуноҳга етаклар. Жаҳаннам үнга етарлидир. У қандай ҳам ёмон ётоқ! Бақара 206.

У мунофиққа вәз-насиҳат қылсанг, қулоғига илмайди. Аллоҳни эслатсанг, кибр ила үзини юқори тутади. Гуноҳи, хатоси ва камчиликлари билан гердаяди. Аллоҳдан уялмайди ҳам. Ҳолбуки, яқындагина «Қалбимдаги нарсага Аллоҳ гувоҳ», – деб қасам ичаётган әди. Бундай инсонга жаҳаннам етарли, кифоя қилади. Жаҳаннам қандай ҳам ёмон ўрин-а?!

Имом Фахриддин Розий ривоят қиласыларки, Ахнас ибн Шарийқ исмли сирти силлик, ичи бузук мунофиқ бор экан. Бир куни у Набий алайҳиссаломнинг ҳузурларига келиб, мусулмончилигини сиртидан чиройли қилиб күрсатиб, «Сизга муҳаббатим бор», – деб қасам ичибди. Сўнгра Набий алайҳиссаломнинг ҳузурларидан чиқиб, мусулмонларнинг экинзори ва туялари олдидан ўтибди. Экинзорга ўт қўйиб, туяларни ўлдирибди. Шунда Аллоҳ юқоридаги оятни нозил қилган экан.

Иbn Жарир Тобарий қилган ривоятда Навфул Баколий: «Мен ушбу умматдаги баъзи одамларнинг сифатларини Аллоҳ нозил қилган Китобда топдим. Улар дунё учун ҳийлаге динни ишлатадилар. Тиллари асалдан ширин, қалблари ачитқидан ҳам аччиқ. Одамларга қўй терисини ёпиниб кўринадилар. Қалблари бўрининг қалбидан ҳам ёмон. Аллоҳ таоло: «Ҳали Менга журъат қилишяптими? Мени деб ғууррга кетишяптими?! Ўз нафсим билан қасам ичаманки, уларга ҳалимни ҳам ҳайрон қолдирадиган фитнани юбораман», – дейди», – деган эканлар.

Имом Қуртубий: «Бу гапни Қуръонда тадаббур қилиб кўрсам, мунофиқлар экан. «Одамлар ичидан дунё ҳаётидаги гапи сени ажаблантирадиганлари бор» деган оятда топдим», – деган эканлар.